

ЦИВІЛЬНЕ ТА ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО

УДК 347.457

С. В. Мирославський, канд. юрид. наук, доцент
кафедри цивільно-правових дисциплін та банківського права
ДВНЗ "Українська академія банківської справи Національного банку України"

ЩОДО ГАРАНТІЙНОЇ ФУНКЦІЇ ВЕКСЕЛЯ

Стаття присвячена питанням перспектив розширення сфери використання векселя у відносинах між боржниками та кредиторами в фінансових зобов'язаннях. Досліджується гарантійна функція векселя як боргового цінного папера та можливості використання векселя як засобу забезпечення виконання договірних зобов'язань у майбутньому.

Ключові слова: вексель, гарантійна функція, цінні папери, аванс, акцепт, індосамент.

Стаття посвячено питанням перспектив розширення сферы использования векселей в отношениях между должниками и кредиторами в долговых обязательствах. Исследуется гарантийная функция векселя как долговой ценной бумаги, а также возможность использования векселей как средства обеспечения исполнения обязательств в будущем.

Ключевые слова: вексель, гарантийная функция, ценные бумаги, аванс, акцепт, индосамент.

Постановка проблеми. Аналіз наслідків світової фінансової кризи вказує на необхідність пошуку нових ефективних механізмів гарантування прав кредиторів та захисту інтересів позичальників у боргових відносинах. Один з таких механізмів може бути створений за допомогою векселя.

Відтак потребує переосмислення питання можливого розширення сфери використання векселя, звертаючи на унікальні особливості цього найдавнішого у світі цінного папера, та світовий досвід використання векселя, що робить актуальним нові наукові дослідження його функціональних властивостей.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На відміну від досліджень загальній юридичній природі векселя, питання його функціональних властивостей цього цінного папера залишається малодослідженим. окрім функцій, як то товарна, кредитна, функція переказу троїстий досліджувались у працях М. М. Агаркова, С. М. Барща, І. А. Безклубого, С. М. Бервено, В. А. Белова,

В. М. Горюна, О. М. Сімікова, Д. І. Мейера, Ю. Н. Мороза, Л. О. Новосьолової, І. В. Рукавішнікової, П. П. Цитовича, Г. Ф. Шершеневича, Б. Б. Черепахіна, В. Л. Яроцького та інших.

Невирішенні роздільне частини проблеми. У той же час дослідження гарантійної функції векселя достатньої уваги раніше не приділялось, що на сучасних економічних переворотах в Україні зумовлює необхідність нових наукових досліджень гарантійної функції векселя.

Метою даної статті є аналіз сучасного стану та перспектив розуміння гарантійної функції векселя як боргового цінного папера та можливості використання векселя як засобу забезпечення виконання договірних зобов'язань у майбутньому.

Виклад основного матеріалу. В сучасній юридичній літературі немає єдиного погляду на функціональні властивості векселя. Це можна пояснити динамікою розвитку вексельного законодавства, що зумовлює вплив на функціональні властивості векселя на тому чи іншому історичному етапі.

Слід нам ятти, що на перших стадіях історичного розвитку векселя його основною функцією, як зазначав П. П. Цитович, була функція розміну

© С. В. Мирославський, 2011

прошої з одночасним переведенням трошкових сум з однієї місцевості в іншу [1, с. 21]. Г. Ф. Шершеневич вказував на дві основні функції векселя: кредитну та платіжну [2, с. 53].

Сучасні дослідники мають різні думки з цивільної функції векселя. Одні дослідники вважають, що па складі прийняттям Закону "Про обіг векселів в Україні" всесильство фактично здатній логічно виконувати тільки одну функцію – розрахункову [3, с. 134]. Інші автори стягаються до думки про різноманітність функцій векселя [4, с. 25].

З цього приводу нами раніше висловлювалась думка, що функції векселя існують та змінюються залежно від еволюції економічних відносин, в яких використовується вексель. Більше того, широтика попиту на ту чи іншу функціональну властивість векселя визначає як історію, так і сучасну еволюцію цього цінного папера.

Про виконання векселем гарантійної функції згадувалось ще у підручниках з комерційної діяльності часів Російської імперії, зокрема, що векселі існують у кредитних угодах і беруться кредиторами з боржників як гарантія їх платіжного обов'язку [5, с. 46].

І при цьому слід звернути увагу на існування істотних відмінностей між гарантією у цивільному праві та виконанням гарантійної функції векселем. Гарантія, відома цивільному праву, являє собою правочин, складений у певній формі.

Гарантійна функція векселя реалізується за допомогою інституту авалью, індосаменту та акцепту [6, с. 68, 69]. Значення індосаменту для реалізації даної функції виявляється в збільшенні кола осіб, відповідальніх за платеж за векселем, про що вже вказувалось нами при характеристиці складових кредитної функції векселя. При цьому слід наголосити, що, на наш погляд, сам індосамент як передавальний напис гарантійної функції не виконує взагалі його функцією – посвідчення факту передачі прав на вексель як цінний папір, чак само як і при його застосуванні до інших цінних паперів. Гарантійне значення індосаменту виявляється тільки як результат його взаємодії з властивостями векселя як цінного папера, визначеними вексельним законодавством, що і надає йому значення складової гарантійної функції векселя як цінного папера.

Складовою гарантійної функції в переказному векселі є також акцепт, який, по-перше, підтверджує прийняття на себе акцептантом обов'язку про платеж, по-труге, розширяє коло солідарно зобов'язаних осіб на випадок несплати акцептантом, що випливає зі ст. 47 Уніфікованого закону.

У той же час слід погодитись із думкою В. В. Грачова про те, що акцепт не варто абсолютно звільнити з позиції надійності цінного папера [7, с. 27].

На нашу думку, на відміну від індосаменту та авалью, наявність або відсутність яких впливає на рівень гарантії за векселем, акцепт і при його наявності, і при його відсутності (відмова в акцепті) приводить до активізації гарантійної функції векселя як цінного папера, надаючи дострокове і пряме право на звернення до векселедавця такого векселя.

Пасуна складова, яка вільває на утворення гарантійної функції векселя – аваль.

Л. Н. Фомічопа вважає, що аваль – це юридичне поручительство, а часів забезпечення платежу за векселем [8, с. 18]. У той же час значення авалью, на наш погляд, слід розглядати не тільки з традиційної позиції – як самостійного способу забезпечення зобов'язань, характерного тільки для вексельного права, а перш за все, як елемент цінного папера, який є складовою гарантійної функції векселя як цінного папера.

Аналіз чинного вексельного законодавства, зокрема, ст. 32 Уніфікованого закону "Про передавальні векселі та просці векселі" дає підстави говорити про подвійний характер гарантії авалью, оскільки крім того, що аваль є гарантією за платеж, вказана вине торча передбачає додаткову гарантію щодо дійсності самого авалью, підкреслити на випадок недійсності вміщеного у векселі зобов'язання, крім випадку з дефектом форми, що, на наш погляд, підкреслює значення векселя саме як цінного папера, а не зобов'язання, вміщеного в ньому. У цьому також виявляється зв'язок властивостей векселя як цінного папера та авалью, які в поєднанні і утворюють одну зі складових функцій векселя як цінного папера.

Водночас, слід наголосити і на тому, що наявність за відсутності індосаменту, акцепту та авалью, зокрема, вексель, завдяки його статусу цінного папера, виконує гарантійну функцію для його держателя, оскільки закріплює безумовне зобов'язання його емітента про платеж, забезпечене вексельною суворістю, абсолютністю та іншими юридичними властивостями векселя як цінного папера, що вже само по собі створює гарантії для держателя, які виявляються в гарантованих правах: на отримання платежу при пред'явленні, на прискорений порядок примусового стягнення на випадок неплати, на пріємність поєднаного векселем права, на передачу за індосаментом, на використання векселя як доказу.

Слід погодитись з позицією В. А. Белова, який спрощливо підмітia, що безумовність у простому векселі є не тільки обов'язком векселедавця, а й зобов'язанням інших суб'єктів, тобто індосантів, наступних векселедержателів тощо [9, с. 37]. Отже властивості юридичної природи векселя як цінного папера в комбінаціях з авалью, індосаментом, акцептом генерують гарантійну

функцію векселя як цінного папера. При цьому слід звернути увагу на відсутність самостійного гарантійного значення індосаменту як передавального напису. Більше того, аваль, акцепт та індосамент є односторонніми правочинами, які у випадку їх наявності на векселі посилюють гарантійну функцію векселя як цінного папера. Але ця функція паліжить самому векселю завдяки його статусу цінного папера та виявленню особливих властивостей векселя – таких як вексельна суворість, абстрактний, безумовний характер, простота та інші, що виявляється вже на стадії видання векселя навіть для простого векселя.

У юридичній літературі зустрічаються вказівки на можливість використання векселя як засобу забезпечення виконання зобов'язань. Зокрема, як справедливо наголошує А. В. Габов, вексель може бути використаний як засіб забезпечення зобов'язань за правотивами, вчиненими на ринку цінних паперів, зокрема, при торгівлі фінансовими деривативами (ф'ючерсами) [10, с. 89].

На нашу думку, виконанням векселем функції забезпечення виконання зобов'язань можливі є у договірних відносинах між кредитором та боржником, а не тільки на ринку цінних паперів. При цьому слід зауважити що реалізація такої функціональної властивості векселя можлива лише у перспективі і за умов внесення відповідних змін у законодавство. Зокрема, за договором купівлі-продажу з відстрочкою платежу покупець міг би видати простий вексель продавцеві не як засіб розрахунку, а як засіб забезпечення виконання зобов'язань з правом пред'явлення такого векселя не раніше певного строку або на визначену дату. При цьому самим договором повинен передбачатися обов'язок повернути такий вексель у випадку здійснення покупцем своєчасного трошкового розрахунку за договором. У таких випадках вексель виконує роль зальогнативного інструменту, яким на вибірок просрочення виконання може скористатися кредитор для пристреплення стягнення суми боргу. У той же час положення сучасних норм вексельного законодавства, зокрема, Закону України "Про обіг векселів в Україні", юридичну можливість реалізації даної функції не забезпечують. Хоча, на наш

погляд, за умови внесення змін до законодавства доцільно було б врегулювати подібний механізм з уstanовленням відповідних гарантій для кожної із сторін. Наприклад, передбачивши можливість видавати безговарні векселі на підставі цивільно-правового договору про забезпечення виконання зобов'язань з одночасним законодавчим закріпленням правила про те, що сума, сплачена по договору купівлі-продажу до моменту пред'явлення такого векселя, підпадає поверненню векселю, якщо після повної оплати ним такого векселя. На випадок повного і своєчасного розрахунку дотримано б передбачити правило, за яким вексель, виданий як засіб забезпечення виконання зобов'язань за договором про забезпечення виконання зобов'язань, вважається погашеним, по має наслідків звичайної цесії та призиває своє існування як цінний папір і за рішенням суду може бути визнаний нестатусним.

Такі зміни в законодавстві, на наш погляд, не суперечать б положенням Уніфікованого закону і, до того ж, стосуються б тільки внутрішнього вексельного обігу України. Практичне значення запропонованих змін полягає в тому, що це не тільки б розширило сферу використання векселів у внутрішньому обігу, а й надало б можливість використати вексельну суворість для підвищення платіжної дисципліни та прискорення розрахунків.

Висновки. Висказане дозволяє зробити висновок, що гарантійна функція векселя, як боргового цінного папера, робить можливим у перспективі використання векселя як засобу забезпечення виконання договірних зобов'язань, де замість кредитно-розрахункових функцій на період план вийде гарантійна функція векселя, тобто його видача не призводитиме до новаші договірних зобов'язань, породжуючи самостійне безумовне, безговарнє вексельне зобов'язання наєвного характеру, яке активується у всіх випадках непогашення векселя до моменту такої активізації.

Панірмаками подальших наукових досліджень мають стати проблеми співвідношення положень вексельного і цивільного права у питаннях реалізації функціональних властивостей векселя та механізмів їх гармонізації.

Список літератури

1. Ілліович Н. Н. Труды по торговому и вексельному праву : в 2 т. / Н. Н. Ілліович, – М. : Статут, 2005. – Т 2 : Курс вексельного права. – 2005. – 346 с. – (Серія "Класики російської цивілістики").
2. Шерпеневич Г. Ф. Курс торгового права : в 4 т. / Г. Ф. Шерпеневич. – М. : Статут, 2003. – Т III : Вексельное право. Морское право. – 2003. – 412 с. – (Серія "Класики російської цивілістики").
3. Тен'ков С. О. Спори з приводу визначення правової природи векселя у договірних відносинах / С. О. Тен'ков // Вісник господарського судочинства. – 2005. – №2. – С. 133–136.
4. Демківський А. В. Вексельний обіг в Україні : панчаштатний посібник / А. В. Демківський. – К. : ВІРА-Ф, 2003. – 512 с.

5. Алексеев В. М. Общая коммерческая сметы и вычисления. Для высших начальных училищ и торговых классов / В. М. Алексеев. М. : Тип. А. П. Поплавского. 1914. 78 с.
6. Добрынина Л.Ю. Основные проблемы развития вексельного права в России на современном этапе : дисс. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 / Добрынина Лариса Юрьевна. Екатеринбург, 1997. 205 с.
7. Грачев В. В. Акцепт векселя / В. В. Грачев. – СПб : Юридический центр Пресс, 2002. – С. 226 с.
8. Фомичева Л. П. Векселя, взаимоотношения и перемена лиц в обязательстве : участ и индогообложение / Л. П. Фомичева. – М. : Омега-Л, 2004. – 280 с.
9. Белов В. А. Положение о векселях в схемах, примерах, терминах и определениях : практическое пособие / В. А. Белов. – М. : ЮрИнфоР, 2002. – 252 с.
10. Гибов А. В. Вексель в системе российских ценных бумаг : дисс. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 / Гибов Андрей Владимирович. – М., 1999. – 215 с.

Summary

The article is devoted to the questions of the perspective of extension in the sphere of the bill of exchange use between the debtors and creditors in the contractual obligations. The guarantee function of the bill of exchange as a promissory security is investigated as well as the possibility of the bill of exchange use as means of provision of contractual obligations in the future.

Отримано 28.10.2011